

Nieuwsbrief 22

Vanuit het straatpastoraat wensen we u een heel Zalig Pasen en hopen van ganser harte dat deze nieuwsbrief u nog voor Pasen onder ogen komt. Het zou namelijk zomaar kunnen dat het coronavirus roet in het eten gaat gooien.

Misschien gaat u daardoor pas heel laat kennis nemen van bijvoorbeeld de interessante toer door Den Bosch, die bestuurslid Bas net voor Kerstmis heeft gemaakt.

Daarbij is de kans vrij groot dat we in een volgend nummer u niet kunnen berichten over het Paasmaal dat het straatpastoraat in de aanwezigheid van Mgr. Gerard de Korte wilde vieren. Zo'n bijeenkomst is niet aan de orde nu Nederland onder het nieuwe griepvirus zucht.

Met alle gesloten instellingen, eet- en drinkgelegenheden is het voor dak- en thuislozen een zware tijd. In de opvang zitten ze dicht bij elkaar opgesloten, zonder de gewenste anderhalve meter afstand. Buiten blijkt het onmogelijk om even ergens op te warmen, te schuilen of te praten.

Gelukkig bleef Lianne op haar post. De deur voor pastorale bijstand bleef open.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

'Je mag er zijn zoals je bent' Interview met vrijwilligster Lucia Basemans

'Zijn zoals je bent.' Voor Lucia Basemans, vrijwilligster bij het straatpastoraat, is dat de kern van het straatpastoraat: een ieder die ze ontmoet mag er zijn zoals hij of zij is en moet zo in de eigen waarde gelaten worden. Wat Lucia raakt in het contact met de dak- en thuisloze ziet ze goed verwoord in deze uitspraak van de filosoof Emmanuel Levinas: 'We zien God in het gelaat van de ander.' Door de dak- en thuisloze in de ogen te kijken en als mens te zien, ziet Lucia daar het evenbeeld van God.

Zo naar de medemens kijken en er mee omgaan sluit aan bij het presentiepastoraat van het straatpastoraat.

Met haar protestantse achtergrond is Lucia, persoonlijk begeleidster in de verstandelijk gehandicaptenzorg, een bijzondere eend binnen het rooms-katholieke straatpastoraat. Ze is daarom niet minder welkom want bezoekers noch vrijwilligers van het straatpastoraat worden gevraagd naar hun kerkelijke achtergrond.

Het straatpastoraat Den Bosch ziet Lucia als een echte verrijking.

Hoe het begon

Het begon al weer jaren terug met een onderzoek in het kader van haar studie theologie en pastoraal werk aan de Fontys Hogeschool. Lucia's onderzoek ging over de vraag of de vrijwilligers van het straatpastoraat zich voldoende bekwaam en gesterkt voelden voor gesprekken met dak- en thuislozen. Ze belegde daarvoor gespreksavonden met de vrijwilligers rond de levensvragen van de dak- en thuislozen, zoals je die in de praktijk tegenkomt.

Ook kwam ze vanuit een eerstejaars stage in aanraking met Het Inloopschip via dominee van Helden die daar als missionair predikant een aantal uren per week aanwezig was. En ontmoette ze de werkgroep Zin Spirit die rond kerkelijke feestdagen een viering verzorgt in het Inloopschip.

Het werk boeide haar zo dat ze graag haar grote stage wilde lopen bij straatpastor Julia. Julia kon haar veel leren, maar kon niet als stagebegeleidster optreden. Lucia heeft daarop de stoute schoenen aangetrokken en de net aangetreden nieuwe missionair predikant Ruud Stiemer gevraagd om haar te begeleiden. Op haar beurt kon Lucia Ruud de weg wijzen in de wereld van dak- en thuislozen.

Blijvende betrokkenheid

Na haar studie heeft een baan als straatpastor zich nog niet aangediend, maar als diaken in de Protestantse gemeente 's-Hertogenbosch heeft ze dak- en thuislozen als aandachtsgebied. Daarnaast is ze vrijwilligster gebleven bij het straatpastoraat en werkt nauw samen met straatpastor Lianne. Lucia is daarmee ook een schakel tussen Ruud en Lianne en probeert met hen samen de zorg goed af te stemmen en Lianne bij de vieringen van Zin Spirit in het Inloopschip te betrekken.

Als het nodig is vervangt Lucia straatpastor Lianne op het spreekuur en is ze een van de vrijwilligers die de huisbezoeken aflegt. Ze vindt het fijn om met Lianne samen te kunnen werken.

Vragen en luisteren

Lucia hoopt de uitkomsten van haar onderzoek naar vrijwilligers in het straatpastoraat om te kunnen zetten in de vorm van scholing. Maar dat is nu nog een plan. Als belangrijkste leerpunt voor iedere vrijwilliger ziet Lucia de vaardigheid om met iemand van de straat in contact te komen en het gesprek te voeren.

Zelf heeft Lucia van haar stagebegeleider gehoord dat ze een open blik heeft en daardoor ook gemakkelijk in contact komt.

Vrijwilligster Lucia Basemans

Het heeft haar zelf ook wel eens verbaasd dat je bij iemand kunt gaan zitten en niets hoeft te doen dan luisteren. 'Met een enkele vraag kun je iemand zichzelf soms te voorschijn zien luisteren'. Het raakt Lucia dan ook als een dakloze vrouw tegen haar zegt: 'Fijn dat je altijd hallo zegt, veel mensen lopen om me heen.'

Hoe hou je het vol?

Lucia voelt zich gesteund door haar man en kinderen. Haar jongste dochter is politieagent en komt vanuit een heel andere invalshoek met dak- en thuislozen in aanraking. Dat levert mooie gesprekken op tussen moeder en dochter, waarbij beiden leren van het perspectief van waaruit de ander kijkt naar de mensen op straat.

De hoopvolle momenten moet je ook koesteren, zegt Lucia, want je hoort en ziet dat het met mensen weer goed kan gaan als ze uit het dal kruipen. En niet het minst vindt Lucia houvast in haar geloof. In navolging van Jezus wil ze dit werk blijven doen.

De wereld van en voor daklozen verandert.

Het aantal daklozen groeit, lezen we en horen we in de media. En met het aantal thuislozen is het niet veel beter, zegt Lucia.

Bij de Wilhelminabrug, vlakbij het stadsklooster waar het straatpastoraat zijn thuisbasis heeft, staat een bankje met de tekst 'Hier is plaats voor iedereen'. Maar, zoals meent Lucia, niet voor de dak- en thuislozen. Die mogen er niet zitten. Het valt Lucia op dat in steden als Amsterdam en Maastricht je de daklozen ook in het straatbeeld ziet, maar in de Bossche binnenstad zijn ze fysiek niet zichtbaar omdat verzamelplaatsen worden ontmoedigd en verboden.

Haar wens is ruimte te maken voor deze doelgroep, zowel in het straatpastoraat als in de stad. Opdat 'de ander gezien wordt'. Reden om aandacht te besteden aan een goed vrijwilligersbeleid.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Meeloopdag met Straatpastor Lianne

Straatpastor Lianne gaat haar gang en als bestuur vertrouwen we erop dat ze haar taken goed vervult. Maar ik was nieuwsgierig naar waar ze het over had als het ging om Stichting Loods, PUB (Pastoraal Uitzendbureau) en Inloopschip. Ik wilde de mensen ontmoeten, die die lokaties bezoeken als dak- of thuisloze of vrijwilliger.

Net voor Kerstmis mocht ik een dag met Lianne meelopen, of beter: meefietsen. In mijn regenpak vertrok ik 's ochtends naar het Centraal Station om een andere kant van mijn geboortestad te zien. Al wat verregend trof ik daar Lianne. Eerst gingen we naar Vincentius, de winkel.

Jaarlijks worden enkele goede doelen door de vrijwilligers van Vincentius uitverkozen om een donatie ontvangen uit de opbrengsten van de kringloopwinkel. En dit jaar waren was het Straatpastoraat een van de gelukkige.

Tijdens de rondleiding raakte ik onder de indruk van de vele vrijwilligers. Zo zijn er vrijwilligers voor bijvoorbeeld de kassa, klantenadvies, reparatie, administratie, koken, sorteren van spullen, verkopen van spullen op marktplaats.

Eethuis het Anker verdient hier een bijzondere vermelding. In het centrum van Den Bosch kun je voor slechts drie Euro per maaltijd van zondag tot en met vrijdag een driegangendiner genieten.

Bij Vincentius lieten we flyers achter over de kerstviering bij het Straatpastoraat en vertrokken naar het hostel voor dak- en thuislozen. We hebben goed en gezellig gesproken met een van de bewoners, die bevlogen vertelde waar hij nu werkzaam was. Een dag later was hij tot mijn blijdschap ook in het Stadsklooster voor de kerstviering.

Daarna mocht ik aanschuiven voor een kerstlunch in 'de Loods', compleet met viering en zang. Dominee Ruud Stiemer en Lianne lieten het kerstverhaal en enkele bezielende woorden er aan voorafgaan, terwijl vrijwilligers en gasten voor een mooie aankleding, heerlijk eten en vooral een goede sfeer zorgden.

Een gevarieerde groep mensen nam er aan deel: jong, oud, moslim, christen of atheïst, geboren in Irak, Indonesië, Angola of gewoon Nederland. Mensen waren in voor een gezellig praatje of

Bestuurslid Bas van den Bouwhuijsen en straatpastor

genoten van de sfeer, lekker warm worstenbrood eten, een salade of een broodje kaas. Naast de lunch, was ik onder de indruk van de vriendelijkheid van gasten en vrijwilligers. Hun wil om er iets moois van te maken verdient bewondering.

's Middags gingen we naar het Inloopschip in de Hinthamerstraat. Daar had ik een rondleiding. Het is zeker geen hotel, maar een plek waar je een dak boven je hoofd hebt, waar je even kan tafelvoetballen of kan relaxen met een kop koffie.

Ook hier ontmoetten we weer aardige en interessante mensen en luisterden naar hun verhalen.

Met een aardige jongeman spraken we over vriendschap, positivisme en de wil om bij te dragen tot de samenleving. Het maakt niet uit wie je bent of waar je vandaan komt; iedereen heeft liefde, hoop en waardering nodig.

Tot slot hebben we de dag- en nachtopvang bezocht om onze kerstviering bekend te maken. Daarop gingen we naar het stadsklooster. Lianne ging de kerstpreek voorbereiden en ik mocht een Onze Vader uitschrijven.

Met het Onze Vader indachtig ging ik naar huis. Het was een intense, bijzondere dag. Het gaf stof tot nadenken, maar ook dankbaarheid om mijn eigen familie en vrienden en om het besef dat ik een kleine bijdrage mag aan een van de mooiste beroepen, namelijk dat van straatpastor.

**Bas van den Bouwhuijsen
penningmeester**

Verhalen van de straat

De Groningse straatpastor Annemarie van der Vegt beschrijft in het boek *Verhalen van de straat en hun 10 geboden* de ervaringen die zij heeft opgedaan in haar omgang met dak- en thuislozen. In deel twee vertelt zij de verhalen van dak- en thuislozen zelf. Dit doet zij aan de hand van de 10 geboden. In deze nieuwsbrief een passage uit het zesde gebod.

Het zesde gebod: Sla niemand dood.

Hendrik: Gelukkig heb ik nog nooit iemand gedood. Ik zou het ook nooit kunnen, ondanks dat ik daarvoor in het leger ben opgeleid met wapens en zulke toestanden. Het lijkt mij verschrikkelijk om te moeten doen. Ik vind dat je zoveel mogelijk je best moet doen om niet in die situatie te komen. Per ongeluk is het wel bijna gebeurd. Wat heb ik toen in de rats gezeten. Ik ben met mijn maatje, ook iemand uit de drugscene, gepakt voor zware mishandeling en doodslag. Er was een reden. Het

was niet zomaar. Het was op straat en ik heb toen wel wat met mijn vuisten gedaan, wat niet snel in mij zit, want ik ben niet iemand die agressief is. Maar het is uit de hand gelopen en toen heeft mijn maatje hem met een fles op het hoofd geslagen. We werden met zijn beiden gearresteerd. Ik heb heel erg in de rats gezeten. Die jongen lag in het ziekenhuis en heeft een tijdje in coma gelegen. Hij is eruit gekomen gelukkig, maar wat had ik het verschrikkelijk gevonden... Terwijl ik alleen maar mijn vuisten gebruikte. Dus ik heb het wel meegemaakt dat het bijna zover is gekomen.

In de daklozenwereld moet je hard zijn. Je mag niet laten zien dat je zwak bent of dat je wilt gaan huilen. Dat word je meegegeven onderling. Het is een stilzwijgend iets dat rondgaat: je moet hard zijn op straat en niet over je laten lopen. 'Want dan ben je gewoon de lul.' Daar heb ik me niet altijd aan gehouden hoor. Ik heb wel eens momenten gehad dat ik niet meer wist hoe het moest. Ik voelde me verlaten, heel erg verlaten.

Als ik over de dood nadenk, denk ik dat er niks is. En dat vind ik verschrikkelijk. Dan heb ik wel zin in leven, maar dat eeuwige niet weten, dat hele niks... Dan denk ik: dan moeten we van dat hele korte stukje dat we hier zijn maar zoveel mogelijk proberen te genieten en uit het leven halen wat eruit te halen valt.

Het boek van Annemarie van der Vegt is te bestellen per mail: a.van.der.vegt@openhof.org

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn

geweest. U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of rond de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stadsklooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Om 15.30 uur. Vanaf 15.00 uur is er koffie en thee in het Franciscushuis, van der Does de Willeboissingel 11. Iedereen is van harte welkom.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het fonds Franciscus**.